

ελεφαντίαση

ελεφαντίαση, η, ουσ. [<μτγν. ἐλεφαντίασις], η ελεφαντίαση·

- έχει ελεφαντίαση στο μυαλό, είναι πάρα πολύ κουτός, πάρα πολύ βλάκας, το μυαλό του έχει πάθει σκλήρυνση και δε λειτουργεί: «για να καταλάβει κάτι, πρέπει να του το πεις χίλιες φορές, γιατί έχει ελεφαντίαση στο μυαλό». Από την εικόνα της παραμόρφωσης που προκαλεί η ελεφαντίαση.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας